

Yekpare Yegâneler

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

kitap@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Editör: Tuba Ünlüer

Çizimler: Bensu Besimoğlu / Dilara Salpat

Sayfa Tasarım: Senem Yıldırım

Kapak Tasarım: Senem Yıldırım

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Eylül 2025

ISBN: 978-625-5896-62-9

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

YEKPARE YEGÂNELER

Yayına Hazırlayan:
Aşkın Efe Aydın

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ.....	11
ŞAİRLERİMİZ.....	15
NEYİM BEN?.....	19
MECALİM, KALMADI MECALİM	21
HAKİKAT CİHADI.....	26
KADERE TAMAH.....	29
DEM BE DEM	31
KADEH GÜLLERİ.....	32
DÜĞÜMSÜZLERİN VEDASI	34
EN DERİNİ	35
ÖLÜMSÜZ AŞKIMIZ	38
DÜŞ KAPANI.....	41
0334	43
MÜNFERİT	45
BERCESTE	46
PALAVRALAR.....	47
İrtihal.....	48
BEYHUDE	49
BULUTLAR	50
UMUTSUZLUK BOŞLUĞU	51
CANIN CANANI SEVDİĞİ GİBİ.....	53
HANI Bİ' KEDI GELMİŞTİ YANIMIZA.....	55
SEVİYORUM İŞTE.....	56
HİÇ Mİ?.....	58
NE ANLAMI VAR?	59

BİLİNMIYORDU.....	61
SENİNKİ GİBYDİ	62
ANLAM VEREMİYORUM.....	64
SEVMEK SENİ ÇOKÇA	65
BELKİ DE.....	66
NE IRMAKLAR NE NEHİRLER GEÇTİ	68
GECE YARISI KARANLIĞI	69
SANMIŞTIM.....	70
AUGUSTINE.....	71
AFFET.....	72
AT THE END OF OUR STORY	74
AHİR ZAMAN	75
CAN KURU	77
EŞEK SÜRÜSÜ	78
ÖLÜM VAR.....	79
37	81
AĞUSTOS-I.....	83
AĞUSTOS-II	84
AĞUSTOS-III.....	85
17.12	86
232	87
ANILAR.....	88
BİR PERŞEMBE SABAHI.....	89
SEN GİBİ.....	90
GURUR VE AŞK.....	91
İNSAN ANLAMAZ	92
KAR YAĞIYOR.....	93
İNSAN SADECE SEVER..	95

ÂDEMOĞULLARI	98
TOPRAK YOLCUSU.....	99
DAMLALAR.....	100
ÜŞÜYORUM GECELEYİN.....	101
SENİ SEÇTİM.....	102
BİLİRİM	104
BEKLERİM.....	105
NEYDİN SEN?.....	107
İNANMIYORUM ARTIK	108
SİZİ ANLATMAK ZOR İŞ	110
DESEM Kİ.....	111
AŞKLA YANANLARIN HİKÂYESİ BU	112
ANLAT İSTANBUL	114
KİBİR VE HUZUR.....	115
CAN MESELESİ.....	117
MAVİ BEKLEYİŞ.....	118
BENDEKİ SENSİZLİK	119
SON ADIM	120
YARA.....	121
KAYIK YILDIZ	122
GÜL.....	123
ZAMAN İÇİNDE.....	124
61729	125
BİR DAMLA HAYAT	126
BULUTLAR	128
ISSİZ.....	129
NEDENSİZDİR SEVMEK	130
GEÇMİŞE ÖZLEM	131

ÖZLENEN GEÇMİŞ.....	132
NE İSTERSEN	133
GELECEĞİM DEMİŞTİN	134
TOPRAK	135
FARKINDALIK.....	137
DUYMADIN SEVGİLİM	138
BİLİR MİSİN HİÇ?	140
BEYHUDE	141
SARARDI GÜL.....	142
MEY	143
SEN.....	144
03.00	145
NEM.....	146
LEYLA'M.....	147
NE İSTEDİN BENDEN?	148
BİR SEN EDER Mİ?.....	149
AŞK NEDİR?.....	150
MANİ 1.....	151
MANİ 2.....	151
BADE SATHİYESİ.....	152
TUYUĞ 1	153
TUYUĞ 2	153
GAZEL.....	154
MEÇHUL SARIŞIN	155
ŞAİRANE SEVGİLİ	156
İSTANBUL'DA EZAN	157
SUÇLU KİM?.....	159
MAVİ HAYALLER.....	160

SESSİZLİK.....	161
KONSTANTİN'İN ŞEHİRİ.....	163
VAROLUŞ.....	165
VAR OLMAMIŞLIĞA.....	166
URIEL'A HİTAP	168
ŞAİR AŞKI.....	169
AŞKIN TANIMI.....	170
AŞK NEDİR?.....	171
SATILIK ŞİİR.....	172
ŞAİRLERİMİZİN OKUYUCULARINA MESAJLARI	175
ÇİZERLERİMİZİN OKUYUCULARINA MESAJLARI	189

ÖN SÖZ

Fıtrat metanetle dirildi ve büyük bir ahenkle ruha işlendi, elbette özündedir. O kavuşma hâlâ daha hatırımdadır içimde bir yerlerde ve haşlar bedenimi, her bir zerrem birer çöl tanesi olmakla beraber buz sarkıtlarına minnettardır bedenimdeki su. Duygularımın kaynağı güneştir. Maneviyatımdır toprak. Gözyaşlarım bedenime değer de yeşerir tüylerim. Birer tokattır dünyama mevsimler. Hele bahar yok mu? Aldanırım ona hep. İnsan doğdu, biraz oyalandı. Ruhu ve özü uyardı onu. Değişmeliydi bir şeyler... Mevsimler... Prangalar...

Bir müddet kendi kendiyile konuştu insan, sonra Allah'la. Bam! Birden büyük bir sessizlik başladı, özde fırtınaların koptuğu. Gözyaşlarının taşkınlığının selidir balıklara hayat veren. Hayat budur. Hayaller süreç boyunca hizmet etti. Anlatmak zor iş. Kimseyle konuşmayan insan, Allah ile konuşmaya başladı. Sırrın özünü kavradı. Dünya... Dünyalık... Ardından gözyaşlarıyla helleşti. Kutsal, yüce bir yolculuktu bu. Tam olarak hangi aşamada olduğunu bilmiyordu. Kolları sıvadı, tabii aklını da.

"Gelin üstüme dertler!

Hadi! (Bağırışlar yükselir.)

Ne duruyorsunuz! Korktunuz mu benden?

Ağladığıma bakmayın, hıçkırıklarım nağmelerimdir. Frekanslarıdır şiirlerim.

Savaşacağım! Kanımın son damlasına kadar, kalbimin ağrısıyla; yanan bir ateş topu gibi kalbim, hem ağrısı hem de titreyen nefesimle ve ağlamaktan acıyan boğazımla. Dayanacağım! Büyük bir hengâmedir başlayacak olan; dirilmek için ölümün gerektiği, içinde büyük bir düzen barındırır.

İnsanın tüm dünyalıklardan kurtulması...

Korktunuz mu?

Savaşacağım, gözyaşlarım için; savaşacağım, budanmış derilerin gölgesinde, mavilikler için. Yüreğimizin odak noktası, bir nokta mavilik. Barındırır durur tüm âlemi. Allah'a giden bu yolda iyi niyet ve tevazu hâlinde sıkışıp kaldım.

Ne büyük bir acı! Ve artık insan göğüslemeye hazırdır tüm zorlukları, teslimiyettir pusulam.

Durmayın orada kös kös, bakmayın yargılabarcasına, bir şey söylemek zorunda değilsiniz. Koşun, hadi gelin üstüme; savaşacağım, savaşacağım gözyaşları için!

Sanırım korkuyorum. Hayır, hayır korkmuyorum. Karşınızdayım işte. Gelin üstüme. Gelin...

Ya siz, korktunuz mu yoksa? Hadi, ne duruyorsunuz? Gelin üzerine, gelin!

Sonrası mı? Sonrasını henüz bilmiyorum..."

Bizler okulumuzdaki etkinlikler vesilesiyle tanıştık. Kimimiz şiir, kimimiz sahne performansı, kimimiz müzik, kimimiz ise resim alanında yetenekliyiz. Yeteneklerimiz ve azimli çalışmalarımızla hem kendimizi hem de okulumuzu birçok açıdan ileriye taşımayı amaç edinmiş bir ekibiz. Sürecin başından sonuna kadar her aşamasında bizzat bulunmuş ve projenin liderliğini üstlenmiş biri olarak bu sürecin bana çok şey kattığını ve hayatımda her zaman önemli bir noktada yer alacağını söyleyebilirim.

Kitabımızda eseri/eserleri bulunan tüm arkadaşlarımıza hem emeklerinden hem de böylesine özel bir projeye katılma

duyarlılığını ve cesaretini gösterebilmelerinden ötürü teşekkürlerimi sunuyorum.

Ayrıca başta ailelerimiz, öğretmenlerimiz ve Tilki Kitap Yayınevi ailesi olmak üzere süreç boyunca bizi her açıdan destekleyen herkese hem kendi adıma hem de ekibimiz adına minnettarlığımızı en içten duygularıyla bildiriyorum.

Kitabımızın basımı sürecinde birçok zorlukla karşılaştık. Basım masraflarını karşılayabilmek adına bir şiir dinletisi ve bir de şiir yarışması düzenledik. Gelirin yetersiz kalması nedeniyle bir işe girmem ve gerekli parayı biriktirmem gerekti. Anlatacağımız çok şey var... Netice itibarıyla, tüm bu zorlukların üstesinden geldik ve huzurunuzdayız.

Bizler hayalleri ve bu hayalleri gerçekleştirmek için yetenek, azim ve yaşanmışlıkları olan genç yetişkinleriz. Bize ulaşın. Destek verin. Bir şeyleri değiştirelim, daha iyiye!

yekpareyeganeler@gmail.com

Aşkın Efe Aydın
Proje Lideri

ŞAİRLERİMİZ

AŞKIN EFE AYDIN
YASEMİN SAKA
ZEYNEP EYLÜL TOTUŞ
TUĞBA ÖZYURT
EBRAR KEKLİK
MEHMET CAN KURU
SAHRA ALAGÖZ
TUBANUR SANCAKTAR
ZÜMRÜD MUSAYEVA
MUHAMMET YUSUF ÖZBAY
ECRİN ŞENVER
BURAK UTKU TORAMAN
BERAY NİSA AKGÜL
FATMA NUR GÖKTAŞ
İLAYDA GÜL ARICI
AZRA SERBEST
GÖKŞİN GÜNEŞ
DAMLA YILMAZ
KEREM BEKTAŞOĞLU
NİSANUR KALELİ
ZEYNEP YEŞİLYURT
MELİSA KAYA

DELİLA ÖZAY
AZRA BEREN GELİR
ERVA NAS GÖK
ÖMER YUSUF YEŞİLYURT
İBRAHİM ENES KADIOĞLU
SUDENAZ KARAKULAK
YİĞİT GÜNDOĞDU
DANIAL POORGHAN

NEYİM BEN?

Neyim ben?

Tüm bu iğrençliğimle yaralarını dağlayan mıyım?

Yoksa ürkek gözlerle sana bakarken yaralarını aralayan mıyım ben?

Sana sevgimi göstermek için adını her yere yazan mıyım?

Yoksa yanlışlarımı örteyim derken seni de karalayan mıyım ben?

Elimden gelen her şeyi yapıp kendimi sana bağlayan mıyım?

Yoksa umarsız bir yanlış yüzünden seni kaybedip

ağlayan mıyım ben?

Yüreğinin naifliğini yüzünle buluşturan mıyım?

Yoksa tam başaracakken bir hışımla kalbini kana bulayan mıyım ben?

Her şeyi yakıp yıktıktan sonra senin olmaya çalışan mıyım?

Yoksa senin olma hevesim yüzünden beyinen bunayan mıyım ben?

Sen vicdansız yatarken

Toprağında yeşeren çiçekleri sulayan mıyım?

Yoksa kefenini yâr belleyip de uyuyan mıyım ben?

Dağıtan mıyım ben?

Üzerindeki kapkara bulutları dağıtan mı?

*Yoksa güneşin olmak yerine sensiz bir âlemi ađartan
mıyım ben?*

Kanayan mıyım ben? Morga yatıran mıyım ben?

Izdırıp vakitlerini aklımdan çıkaramadığım için kanayan mıyım?

Yoksa bana karşı ölmemiş kalbini çoktan morga yatıran mıyım ben?

AŞKIN EFE AYDIN

MECALİM, KALMADI MECALİM

Geç anladım, devir deęiřti:

*Yudum yudum anı içtiğimiz nehir akmadan durmazmış,
Biraz da kirlenmeden...*

Devir deęiřti:

*Eęri kılıç kınında paslanmak üzere durmazmış,
Biraz da eskimek üzere, unutulmak üzere...*

*İnsanların birbirleri aleyhine bağladıkları kördüğümüleri dahi,
Hak yolundaki bir insanın yüklerini kaldıramazmış.*

*Böyleleriyle uğraşmak gerek, gayrı benim uğraşmaya
kalmadı mecalim.*

*Bunca kötülüğü yapanlar insanlarmıř,
Aynı ırktan olduğumuz için utanmaya dahi kalmadı mecalim,
Uslanmaya da elbet.*

Sordum sualimi ve aldım elbet bir cevap.

Biliyor muydunuz, (!)

*Fakir insanların sofralarında neden bir iki kap kacaktan fazlası
olmazmış?*

Bu kıtlık, zalimlerin (zenginlerin) zorundanmış.

Veyahut soyundan.

Kurallarımış bu (fakirlerin), güvendikleri emrediyormüş:

*Evvla kötü insanların elinin deędięi bir parça ekmek dahi o
sofraya konmazmıř.*

Bundanmış meğer onca sefalet, tonca acı.

Helal lokma bulmanın zorluğundanmış tüm bu çırpınışlar.

Hak ehli bir kulun, el emeği etrafta bulunamadığında;

Temiz gönül sahipleri, bir kuru lokmaya talim olurlarmış.
Hiç olmasa sofralarını sineklere satarlarmış.
Dedim ya, kurallarıymış bu;
Ölümlle burun buruna olan çocuk dahi, kafesteki kuşun
lokmasına dokunmazmış.

Yok mu şu koca cihanda cengâver birisi?
Allah, Allah aşkına bir cengâver çıksın, söylesin şu zenginlere
öğrendiklerimi!
Bilsinler ki! Günü geldiğinde alıştıkları gibi,
Yediklerinin tahsili para ile olmazmış! Para, o gün kurtulmaya
çare olmazmış!
Zenginin fakire yaptığı bunca kötülüğün ardından, Fakir bir de
affeder ya zengini...
Vaziyet böyle olunca zengin olmaya da varmadı mecalim.

Hayatım devam ediyor lakin
Umutsuz gezerken gördüm hayatın parıltısını, uhrevi kapıların
tılsımını.
Aşık oldum ama gidemedim yanına.
Mecalim yok söylemeye, mecalim yok gitmeye.
Buhranlı ağlayışlarımın sessizliğini barındırıyor çığlıklarım.
Bir çıkış yolu gösterebilir diye yıldızları yonttu mecalim, güçlenmek
için.
Yoktu kurtuluş yolum; elle tutulabilir bir güzellik arıyor,
Gözle görülebilir, kalple hissedilebilir...
Bütün bunların sorumlusu kaderim,

Kaderime karşı gelmeye zaten hiç olmadı mecalim.
Üstüne bir de bunca karmaşık, bunca büyüü bir aşk girdabı
karşısında,
Benim kadar tecrübesiz bir âşık olunca
Yârimin ahu gözlerini köreltmeye de varmadı mecalim.
Kim bilir, belki de yârimin karşısına çıkmaya da korkmuştu
mecalim...

Umutsuzluğa ve suskunluğa kapıldım bir müddet sonra. Anlam
verme çabam bittikten sonra

Konuştum kendimle:

Belki de mutlu olmak için iyi insan olmak yetmiyordur? Yanlış
yoldur belki de iyilik.

Düşündüm:

Kötü bir insan olmak gerekiyordu belki de

Mutlu bir insan olmak için.

Yanlıştıysam da benim yanlışımды bu, kime ne?

Düşündüm: Tüm bu köyleri yağmalamayı koydum aklıma.

Yanımdaki baltayla göz göze geldim, ben ona bakıyordum
o da bana.

Anlam veremediğim sesler geliyordu bir yerlerden.

Son hatırladığım, genzimden çıkan sinir sesleriyle,

Kalkıyordu balta havaya; sanki, ruhani bir gücün etkisindeymiş
gibi...

Tam o esnada “AYAĞA KALKTI VE ‘DUR!’ DEDİ MECALİM”

Biraz da ağlıyor gibiydi.

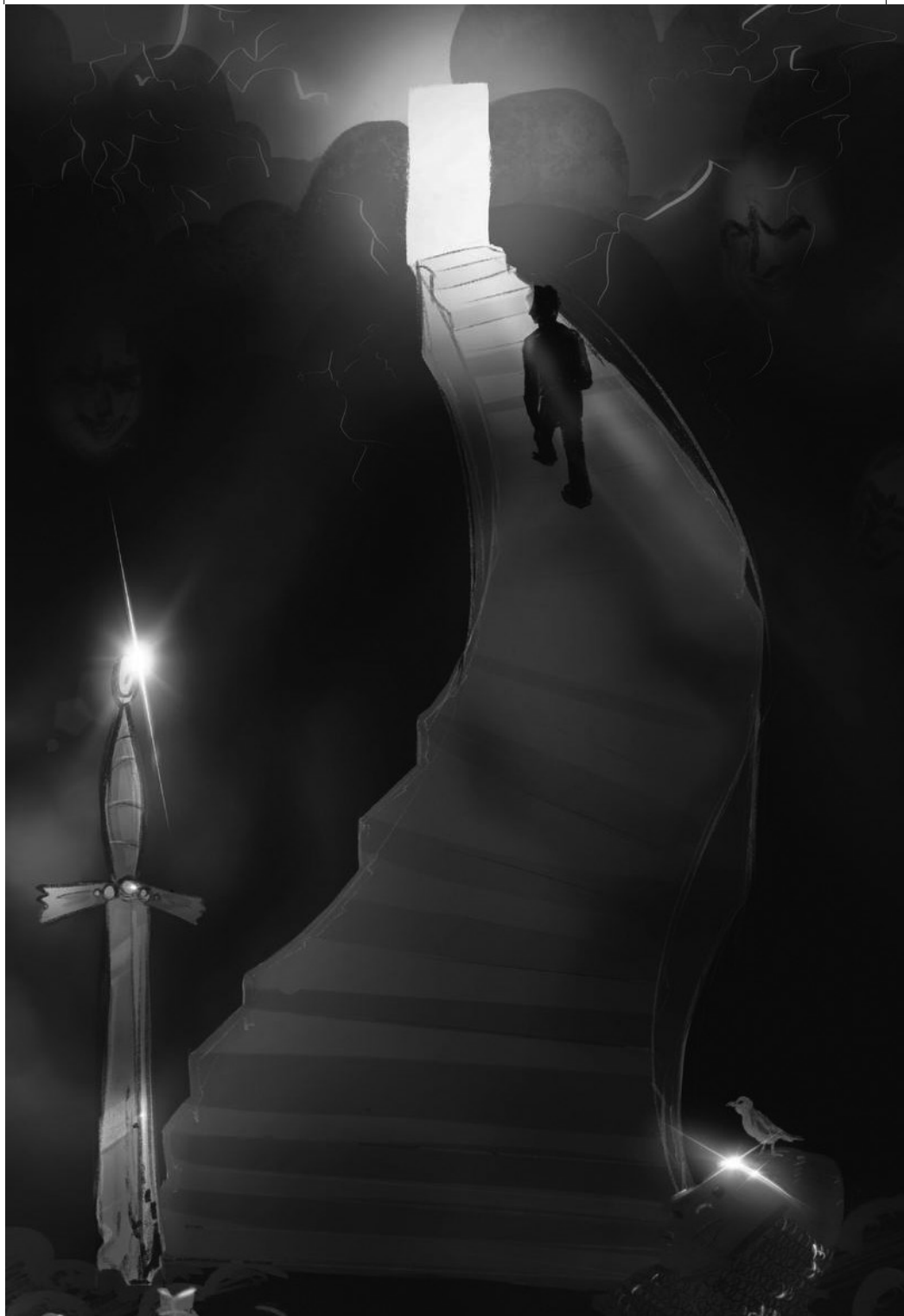
“Dur, ne olur dur!” dedi.

Döndürdü beni yolumdan kahrolası mecalim.

“Dur, gitme!” diyemedim bile sevdiğime.
Bahsedemedim hiç, gönlümü onun emrine niçin veremediğimden.
Yapamam bu kötülüğü bunca yavrucağa.
Sevgi kurumu, sevgi tüccarı değilim ki ben!
Mutlu günlerden artırdığım kadar var bende de. Veyahut mutsuz günlerden...
Ait değildi bu yürek sana: ne sana aitti ne de bana...
Anımsa işte be sevgili, söyletme bana!
Bunca baba sevgisinden uzak yavrucak dururken
Gönlümü, senin gibi zalim bir kıza taksim etmeye de varmadı mecalim.

Bir de (üstüne) şu pespembe hayatlarında bu yavrucaklar öldürülünce
Tereddüt etmeden giriverdim (daldım) tabutun içine,
Yanımda da ufaklığın cesedi... (.)
Duyuyorum sesler geliyor, sorup dururlar (-) ne yapar bu deli?
Özür dilerim ey ahali ama atın üstüme toprakları.
Bir parça buğday tanesi kadar narin olan şuncacık yavrucağı, Bu karanlık tabutta tek komaya da el vermez benim mecalim.

Tüm hayatım boyunca yardım ettim muhtaca, mutsuza.
Haklılarmış, hakikaten dinlenmiyormuş söz sahibinde olmayınca sakal.
Bekledim iyiliğin yenmesini, yârimin beni beklemediği kadar.
Üstüne bir de sevdiğime diyemeyince gitme, kal...
Herkes işitsin a dostlar! Bir daha söyleyemem, kalmadı mecalim.
Bundan gayrı benim yalnız ölmeye mecalim var.

HAKİKAT CİHADI

*Darmaduman olmuştu ordum, deliriverdi özüüm
En ezeli düşmanını bertaraf etti sözüm
Divaneler gibi savaşıyan sevgiliyi var kılsa da tözüm
O çok sevdiğim yârim bana sanki celladım göründü.*

*Zalimlerin esiriydi küffar, acizler meydanında
Yiğitlerin nefesiydi ölüm, Hünkâr Meydanı'nda
Tam kaybettik derken cihat meydanında
Ellerinde kalemleriyle âlimler göründü.*

*İlahi aşka bürünmüş matemim terk etmez mavzeri
Ruhumu derdest eden yakarışların hakikate ulaşmaktır hedefi
Harp meydanında bu kıtayı yazarken önümde cenk eden sevgili
Sanki gönlümdeki dehlizlerin sefiri göründü.*

*Hülyamı yâd etmiştim Tanrı'ya, sıra özümde tezi yok yarından
Az mı piştik az mı ders aldık biz bu masumların kahrından
Harp meydanında çıkan o mistik karanlığın ardından
Sanki büyük bir hezimetin habercisi olan şimşekler göründü.*

*Kendimi yiyip bitiriyorum Tanrım! Yeter gayrı hiç bitmeyecek mi
bu hasret?*

*Sezemiyorum artık, senin mi yoksa şeytanın mı bu emir?
SABRET!*

*Onca lahzaya rağmen havadan düşen her bir ceset
Sanki bana devletimin itibarı göründü.*

*Yetmedi ölmeye gücüm Rabb'imın hasret kokan bağında
Düzen yeni düzelmiş, neyse, mertlik diye bir madde yazmaz gayrı
kanunda*

*Nefret kokan bakışlarla süzdüğüm komutanın yanında
Yanlış olmasın devletimin sadrazamı göründü.*

*Gönlümü azat et ey yâr! Açığa çık gayrı yâdında!
Nurlar saçarken bak ne hâle geldi, şeytanlar boğuşuyor aklımda
Sen yanımda olmadığın müddet acı çektiğim her dakika
İblisin vesveseleri bana emir göründü.*

*Asırlar boyu zalimlerin en büyük kozu olmuştur zaaflar
Beni ise yârimin gonca gülüşüne düşen tek bir matem yaralar
Kılıç sesleriyle bezenmiş dört bir yanı kuşatan nidalar
Yaradan'ın âleme yansıyan hâkimiyeti göründü.*

*Noksanlıkları yeksan eden ruh, düşman tanımaz oldu
iman harbinde
Yakalanan dinsiz şeytanlar tereddüt etmez inandıklarının addinde
Birden kemale eren safha iman fayda etmez yeis vaktinde
Öyle ki eğik bedenleri karşısında dik duruşumuz, zengin göründü.*

*Yedi düvelin hıncıyla coşan ateş, korku salıyordu ağyara
Kutsanmış gözlerdeki erdem, gurur veriyordu yadigâra
Kurtar kendini ilham bülbülü, görmüyor musun halkı getirdiler
galeyana
Öyle ki köpekleri dahi bizden itibarlı göründü.*

*Şehadet uğruna göçenler için Allah'a ağlayacaktım ki
Kul postlarını son bir gayretle yarama dağlayacaktım ki
Hüda'dan en asil safla başımı secdeye yaslayacaktım ki
Azrail'e şu garip canım bir hayli tatlı göründü.*

AŞKIN EFE AYDIN

KADERE TAMAH

Gönül gözü bak semaya selam dur!
Gögündeki ufka ahenk yaraşır
Evvela kadere tamahım çoktur
İlle Hakk'tan gelen makbul yaraşır.

İsterse bacası tonca kül olsun
Yahut baştan başa gonca gül olsun
Yeri, şu vakitler çokça yel alsın
Özündeki nura âlem yaraşır.

Aşk o ki can ile canan olmalı
Serde tan, süküta mana olmalı
Yâr dediğin az da hoyrat olmalı
Gayrı cümlemize matem yaraşır.

Bilinmez derdim, ruhum her gün yasta
Ürpertir içimi bir mahur beste
Ecelim olsun ki bu on dört mısra
Adem Havva, Mecnun Leyla yaraşır.

Aşkın der ki "Ey dost, dinle öğüdüm!
Manayı arar, Hakk'ı söyler dilim
Edep erkân makamı doğru yolum
Bu cihana güzel ahlak yaraşır.

DEM BE DEM

*Küçücük bir umut ışığıyla
Başladı bizim hikâyemiz
Neredeydim, ne hâldeydim
Öylece kendimden bihaberdim.*

*Gözlerin vardı hani, yalnız benim bildiğim
Saçların vardı, hâlâ ellerimde kokan
Bir sen vardın hani göğsümdeki mahpusta
Müebbet yatacak olan.*

*Belki sen güzeldin, ben bir deli
Belki sen hayaldin, ben bir deli
Belki sen rüyaydın, ben bir deli
Belki sen aşktın ben, aşkıma deli...*

*Güneş doğdu, güneş batalı çok oldu
Kuşlar göçtü, kuşlar döneli çok oldu
Karşımdaydın, sen gideli çok oldu
Yine de görüyorum, ben hep görüyorum seni.*

*Diğerleri bilemez, bilse de göremezler seni
Kimseye göre gerçek değilsin, oysaki
Benim tek gerçeğim sende gizli
Neredesin, neredesin ey sevgili?..*

YASEMİN SAKA